

de to store Anstalter, vi have nu, nemlig Holsteinsminde og Himmelbjerggaarden. Han mente, at Forholdene snart havde udviklet sig saaledes paa Holsteinsminde, at hverken private, Kommuner eller Staten kunne have noget med den at gøre paa Grund af, at Patronen og Forstanderen der hørte til en ensidig religiøs Retning i Landet. Jeg ved ikke, hvortil det ærede Medlem, som tidligere har anbefalet Københavns Kommune at vedligeholde Forbindelsen med Holsteinsminde, sigter, naar han mener, at Forholdene nu skulde være blevne daarligere end tidligere. Efter hvad jeg har erfaret, ere Forholdene tværtimod nu bedre, end de have været, fordi den første Forstander, de fik, efter at Budde var rejst, viste sig at være mindre heldig, mindre dygtig og ikke paa sin Plads, hvorimod den nuværende Forstander paa Holsteinsminde, Kandidat Møllerup, efter alle de Udsagn, jeg har hørt af Folk, der kende ham, er en overmaade dygtig og paalidelig Mand, som varetager Anstaltens Interesse og Børnenes Opdragelse paa allerbedste Maade. Jeg kan ikke se nogen Grund til at afbryde Forbindelsen med denne Anstalt, fordi vedkommende Mand slutter sig til en religiøs Retning, som ikke falder i det ærede Medlems og mange andres Smag. For øvrigt tror jeg nok, at denne Missionsforskrækkelse, om man kan kalde det saaledes, som det ærede Medlem lider af, og som finder saa megen Tilslutning fra forskellige Sider, hovedsagelig kun findes her i København. Naar vi komme ud paa Landet, navnlig i Jylland, bliver man ikke saa bange, fordi Folk have med denne religiøse Retning at gøre. Jeg gad vide, om der findes en eneste Kommune paa Landet, som vilde tage i Betænkning at sende saadanne stakkels fattige, forældreløse eller uheldigt opdragne Børn paa en Anstalt, fordi Forstanderen sluttede sig til denne bestemte religiøse Retning. Jeg antager, at det snarere vilde blive betragtet som en Anbefaling end som det modsatte. For øvrigt er det ikke Tilfældet ved Holsteinborg — hvad Forstanderen ogsaa har gjort opmærksom paa —, at Anstalten bliver ledet i særlig mørk, pietistisk Retning, som det er blevet sagt, tværtimod, Forstanderen er en livlig Mand og dygtig i sin Ger-

ning over for Børnene. Dette er jeg overbevist om efter alt, hvad jeg kender til ham og hans Familie. Hvis det er rigtigt, hvad der er blevet sagt, vilde det ikke have været muligt for den nuværende Bestyrer eller Forvalter af Avlsgaarden eller Bedriften der at blive og passe sit Arbejde, som han gør, da han som bekendt ikke hører til den indremissionske Retning. Imidlertid har man holdt paa ham fra Bestyrelsens Side og opfordret ham til at blive, da der blev tilbudt ham en Plads som selvstændig Bestyrer paa en anden Opdragelsesanstalt her i Landet. Han har, efter hvad man kan se paa Programmet, maaske mere med Børnene at gøre end selve Forstanderen, fordi Børnene tumle sig i det fri, i Marken og ved Avlsbrugarbejde det meste af Tiden om Sommeren. Jeg antager imidlertid heller ikke, at der er mange i dette Ting, der tænke paa at ville unddrage Holsteinsminde det Tilskud, det hidtil har faaet paa Finansloven. Det har ogsaa vist sig i det sidste Aar, at der har været overordentlig stor Tilgang af Børn til Opdragelsesanstalten, og da særlig i det sidste halve Aar. Den er bleven boykottet af Københavns Kommune, derfra sendes der ingen Børn dertil, men rundt om fra de andre Egne i Landet har der i det sidste halve Aar været en stærk Tilgang af Børn, saa at Anstalten nu maaske kan svare sig bedre. Glædeligt er det selvfølgelig, at den nuværende Patron har tilskudt af sin egen Lomme et Bidrag af 12—13,000 Kr. til Anstalten.

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Langeland (Guldbrandsen). I sin Omtale forleden Dag af Skattelovene og Udsigterne for deres Gennemførelse udtalte han, at naar den ærede Minister havde sagt, at der var særlig Grund til at komme de uheldig stillede Samfundsklasser til Hjælp og til at vedtage bedre Lønninger for de meget daarligt stillede Arbejdere og Bestillingsmænd ved Postvæsenet, Jernbanelovet og Militærvæsenet, saa vilde han sige, at der ingen Udsigt var til at faa gennemført den Slags Reformen, saa længe vi ikke havde gennemført Landbrugets berettigede Krav. Ihvorvel jeg selvfølgelig er enig med det ærede Medlem i, at vi have i aller-